

[Axel Kristensen.]

fattelse, at det ville være forkert at ophøre mæglingforslaget til lov, men der er sket ting, som gør, at jeg kan acceptere, at man gør det nu. Det, der er sket, er, at man ved nogle varsler fra jernindustriens fagforeninger faktisk øver vold imod forligsmandsloven. I § 12 i forligsmandsloven har man som stk. 1 opretholdt hele den gamle bestemmelse om, at stemmerne skal lægges sammen. Det er altså det væsentlige, det er hovedsagen. Dernæst står der i stk. 2:

„For så vidt der mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund findes en gældende aftale om, at deres overenskomstområde skal opdeles i grupper, der hver for sig skal tage stilling til forslag til nye overenskomster, er forligsmanden afskåret fra at kræve disse gruppers mæglingsforslag sammenkædet.“

Man har altså fra folketingets side accepteret, at man ikke i alle tilfælde kæder det sammen til en helhed. Hvis organisationerne finder det rigtigt at dele arbejdsmarkedet op i flere enheder, som man har gjort det, nemlig i 7, skal disse have lov til at stå alene. Men dette må også forudsætte, at når de har stemt hver for sig, så kan man ikke derefter ved hjælp af nogle få mennesker sabotere det, der var meningen, nemlig at de enkelte grupper skulle stå alene. Så kan man ikke, således som Smedeforbundet har gjort det, erklære strejke for industrielle reparationsværksteder og derved bruge nogle få mennesker i store virksomheder til at standse arbejdet for dem, der har vedtaget mæglingforslaget. Forudsætningen for, at man ikke kæder stemmetallene sammen, er væk, når man gør det til en stor enhed igen ved hjælp af disse varsler om konflikt for industrielle reparationsværksteder. Dermed er min forudsætning for, at man ikke skal foretage sammenkædning, væk; så er der ingen grund til ikke at kæde dem sammen. Når der er flertal for mæglingforslaget, skal disse konflikter ikke løbe.

Det er det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der gør disse afstemninger værdiløse. Han sagde, at man ikke kan byde arbejderne, at de skal stemme den ene dag, og så dagen efter skyde deres afstemning til side. Det er det, han gør;

han lader dem stemme, og i 5 grupper vedtager man. Derefter vil han ved hjælp af 3, 4, 5 eller 6 mand i en virksomhed, der beskæftiger måske 1 000, standse alle dem, der har vedtaget. Han sætter alle de 5 grupper, der har vedtaget mæglingforslaget, ud af funktion. Det er klart, at det er der ingen rimelighed i, og derfor har jeg for min part accepteret, at mæglingforslaget ophøjes til lov.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg skal ikke forlænge debatten, men jeg vil gerne have lov til at komme med den ene korte bemærkning, at det undrer ikke alene mig, men vel nok det ganske land, at venstre og det konservative folkeparti ikke vil stille sig bag en henvendelse til arbejdsmarkedets parter om at forhandle. Det er opsigtsvækkende, synes jeg.

Derudover vil jeg gerne på regeringens vegne sige, at regeringen kan modtage det forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, som er stillet af de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussen og hr. Baunsgaard. Derimod kan regeringen ikke modtage det ændringsforslag til dagsordensforslaget, som er stillet af de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Poul Sørensen, men anbefaler tingets ærede medlemmer at stemme for dagsordensforslaget og at stemme imod ændringsforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erik Eriksen): Det ville jo nok føre for vidt, hvis jeg skulle gå i enkeltheder om alt det, der er sagt ved denne lejlighed. Jeg mener, at jeg selv opmærksomt har siddet og hørt på de to ordførere fra regeringspartierne, og der er jo i allerhøjeste grad forskel på den argumentation, de anvender; men det er jo rigtigt, som der allerede er peget på, at det er ganske forunderligt, at de kan komme til den samme konklusion.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen var inde på, at det ikke kunne være således, at man var bundet til at følge den hidtidige linje med hensyn til standsning af løbende konflikter. Alligevel var jeg glad for, at det ærede medlem i modsætning til den radikale ordfører sagde, at det måske var godt og rigtigt, at vi fra oppositionens side var kommet med dette forslag. Det er jeg glad for at høre.